

Birgit er reservebedste

Børnebørn til låns

Hvad gør man, når børnebørnene ikke bare kommer dumpende på bestilling? Man skaffer dem da selv, tænkte Birgit Navne og meldte sig som frivillig familieven for Lars og Louise og deres børn. Det er halvandet år siden, og i dag føler hun sig som en bedstemor for familiens fire krudtugler.

– Jeg er virkelig blevet glad for de spilopmagere, siger Birgit, der ikke længere føler sig jaloux, når veninderne snakker om deres børnebørn, for nu har hun også nogle herlige unger, hun kan fortælle om.

„Jeg tror, man lever længere, når man har med børn at gøre“

Birgit Navne

Høj, Birgit, den er til dig!
Seksårige Mathilde rækker Birgit Navne et krøllet stykke silkepapir, som hun har klippet takker i.

– Du skal tage den på. Det er en prinsessekrone, siger hun begejstret og ligner selv en lille prinsesse i lilla tylskørt, sølvsko og rottehaler.

Valdemar på syv år står ved siden af med et lidt mere afdæmpet smil i den myldrende SFO-garderobe på Marie Jørgensens Skole i Odense. Han er tydeligvis også glad for at se Birgit, men man er vel storebror...

Børnene finder tasker og overtøj frem, tjekker ud af SFO'en og går med Birgit ud til bilen. Det er onsdag, klokken er 15, og Birgit har afsat hele sin eftermiddag og aften til at give familien Linaa en hjælpende hånd som frivillig familieven. Noget hun gør en gang om ugen og gerne mere, hvis forældrene skal til aftenmøder eller andet, og når børnene er syge.

– Det er næsten som selv at have børnebørn, og jeg er altid glad, når jeg kører hjem igen, siger Birgit, der er 74 år og endnu ikke har fået biologiske børnebørn.

Derfor besluttede hun for nogen tid siden selv at tage affære.

Birgit har en voksen søn, hun på alle måder er glad for, og som hun har opfostret stort set som alenemor. Men børnebørn har han altså ikke givet hende.

– På et tidspunkt kunne jeg mærke, at det begyndte at gå mig på, at veninderne altid snakkede om deres børnebørn, når vi var sammen. Så tænkte jeg, at nu kan du gøre to ting: Du kan blive irriteret over det, eller du kan gøre noget ved det, siger hun.

Birgit besluttede sig for det sidste.

– Jeg kan lige så godt være ærlig over for mig selv: Min reaktion skyldtes jo nok, at jeg var jaloux på veninderne. Derfor kontaktede jeg organisationen Home-Start i Odense og blev frivillig familieven, og det har jeg ikke et øjeblik fortrudt, siger Birgit,

har en aktiv erhvervskar-
 re bag sig som fysioterape-
 ut med egen klinik.
 Et stykke tid efter, i decem-
 ber 2015, blev Birgit præsen-
 teret for familien Linæa. En
 fungerende familie med to
 tidstidsarbejdende forældre,
 tre børn i alderen syv, seks,
 og et år og et bevidst ønske
 om længerevarende kontakt
 til en „reservebedste“ i hver-
 gen.

Levingsbestræbelse

Birgit sagde ja tak til udfor-
 ingen, og siden har relation-
 en udviklet sig til noget, der
 minder om et familiebånd.
 – Jamen, det er simpelthen
 livsbestræbelse at være
 sammen med de børn. Jeg er
 meget virkelig glad for de små
 børnsmagere, siger Birgit,
 og med glæde afsætter en hel
 dag til familien cirka en gang
 om ugen.

Jeg bliver altid og spiser
 middag. Bagefter putter jeg
 de små i sengen og læser
 dem en historie. Jeg læser historier
 og synger godnatsange for
 dem én for én, og når
 alle sover allesammen, får vi
 alle os en kop kaffe og en
 snak. Som regel kører jeg
 hjem igen ved 22-tiden,
 siger Birgit.

– Vi er nået frem til familien
 Linæas rækkehus i Odenses
 gamle latinerkvarter i Skt.
 Jørgensgade. Valdemar og

▲ Birgit bliver modtaget som
 enhver anden bedstemor, når
 hun henter de to store børn
 i SFO'en en gang om ugen.
 Valdemar og Mathilde har en
 masse, de skal fortælle.

Mathilde springer ud af bilen,
 og skoletaskerne fiskes ud af
 bagagerummet.

Birgit forklarer, at børne-
 nes mor, Louise Linæa, kom-
 mer om lidt med de to yngste,
 og derefter står den på fri leg
 indtil aftensmaden. Indenfor
 i entréen står Birgits hjem-
 mesko, lige klar til at hoppe i.

– Skal vi læse lidt i Sigurds
 Danmarkshistorie, spørger
 hun.

Det vil Mathilde gerne. Hun
 putter sig tæt ind til Birgit og
 lytter koncentreret til for-
 tællinger om Dronningens
 gobeliner, om istiden,
 neandertalere og
 vikinger, mens Valde-
 mar fordyber sig i et
 iPad-spil.

Lidt efter kommer
 børnenes mor hjem,
 og mens hun så småt
 begynder at gøre klar
 til aftensmaden, tum-
 ler Birgit rundt nede

på gulvet med Juliane på tre
 år og Frederik, der er kommet
 i kravlealderen.

Kun stamtræet mangler

– Birgit er som en bedstemor
 for os. Ikke kun for børnene,
 men også for Lars og mig. Det
 eneste, vi mangler, er et fæl-
 les stamtræ, siger Louise og
 fortsætter:

– Vi søgte helt bevidst én,
 der havde lyst til at være en
 del af vores familie, også på
 længere sigt, fordi vores bio-

logiske bedsteforældre enten
 bor langt væk eller er ramt af
 sygdom.

– Både Lars og jeg savnede
 det der særlige, bedstefor-
 ældre kan, så vi ventede i
 halvandet år på det rigtige
 match, siger Louise, der føler
 sig fuldstændig tryk ved at
 overlade sine guldklumper til
 Birgit.

– Jamen, de ved jo, jeg hol-
 der af de børn, siger Birgit og
 lyser op i endnu et smil.

– Nu har jeg været her
 i halvandet år, og jeg kan
 mærke, jeg bliver trukket
 mere og mere med ind i fami-
 lien. Jeg kan også mærke, at
 jeg bliver glad af det, så jeg
 håber, vores relation varer
 ved, siger hun.

Det håber Louise og hendes
 mand også.

– Det er en fornøjelse for
 alle parter, siger hun. ●

▲ Om eftermiddagen leger og tumler Birgit med
 børnene, mens mor eller far laver mad. Her er
 det Juliane og Frederik, der nyder godt af
 Birgits opmærksomhed.

▼ De store børn er meget opslugt af Sigurds
 Danmarkshistorie, og Birgit nyder at læse højt.

Birgit afsætter en dag om ugen til
 familien. Når børnene er puttet, runder
 Birgit og Louise (tv.) ofte dagen af med
 kaffesnak, og klokken bliver som
 altid henad 22, før Birgit tager hjem.

RIFT OM RESERVEBEDSTEMØDRE

Det er nemt at blive reservebedstemor for en familie,
 hvis man henvender sig til en af de 15 lokalafdelinger af
 organisationen Home-Start i Danmark.

Organisationen formidler kontakten mellem frivillige
 familievenner og småbørnsfamilier, der har behov for
 støtte, venskab og praktisk hjælp i hverdagen, og der er
 stor efterspørgsel på „reservebedster“ rundt om i landet.

Som udgangspunkt forventes det, at man kan yde to
 timers hjælp en gang om ugen i et halvt år, men som i
 Birgit Navnes tilfælde er det muligt at udvide og for-
 længe ordningen i det omfang, begge parter finder det
 berigende. Det aftales helt selv.

➔ På home-start.dk kan du finde din nærmeste
 lokalforening.

Af Connie Mikkelsen
 connie.mikkelsen@mail.dk
 Foto: Heidi Lundsgaard